

שיעור מספר 8*
18 - 24 פברואר

רוח הקודש ומתנות הרוח

שבת אחר הצהריים

קיראו את הפסוקים הבאים לקראת שיעור השבת השבועי:
11 לקורינתים 11, 7-4:12; אפסים 7:4; 11 לקורינתים 31-14:12; רומים 8-3:12;
11 ליוחנן 3-1:4;

פסוק לשינון: "וְהַמְתָּנוֹת שְׁנוֹת אֶבֶל אֶחָד הוּא הַרוּחַ: וְשְׁנַיִם הַשְּׁמוּשִׁים וְאֶחָד הוּא הָאֵדוֹן. וְהַפְעֻלוֹת שְׁנוֹת אֶבֶל הָאֱלֹהִים אֶחָד וְהוּא הַפְעֵל אֶת הַכֹּל בְּכֹל:"
(ה-1 לקורינתים 6-4:12)

אדם אחד יצא למסע עסקי ארוך, והשאיר את בנו כאחראי על המשק ונתן לו משימה. אך עד מהרה, הבין הבן כי אביו לא סיפק לו את האמצעים והכלים הדרושים לו על מנת לבצע את המשימה. בלב מלא תסכול, הבן נאלץ להפסיק את ביצוע המשימה בטרם השלימה.

באותו אופן, כאשר ישוע עזב את תלמידיו ועלה השמימה אל אביו, הוא נתן להם משימה: לבשר את הבשורה שלו לעולם. אך ישוע לא הותיר את תלמידיו ללא הכשרה. הוא נתן להם לבצע את השליחות בשמו ובאמצעות כוחו ועזרתו של רוח הקודש. 11 לקורינתים שאול מודה "על־חֶסֶד הָאֱלֹהִים הִנְתָּן לָכֶם בְּמִשִׁיחַ יֵשׁוּעַ: אֲשֶׁר עֲשָׂתֶם־בּוֹ ... עַד אֲשֶׁר־לֹא חִסְרְתֶם כֹּל־מִתֵּן הַחֶסֶד". מתנות רוחניות ניתנות על ידי רוח הקודש, בשם ישוע המשיח, במטרה להקים ולשמר את הקהילה שלו. השבוע נלמד על רוח הקודש כמעניק הריבונות של המתנות המדהימות של אלוהים, ונתבונן בהבדל בין פרי הרוח ומתנות הרוח.

*לימדו את השיעור השבועי לקראת שבת ה-25 בפברואר.

פרי הרוח ומתנות הרוח

פרי הרוח ומתנות הרוח בעלי אותו מקור. יחד עם זאת, מהותם שונה. אף אחד לא נדרש להפגין מתנה של הרוח, אך על כולנו להפגין את פרי הרוח. מתנות רוחניות לא בהכרח מעידות על רוחניות, אך פרי הרוח – הינו הכרחי לכך. הפרי הוא אחד, ואילו המתנות הן רבות ושונות בעוצמתן.

קראו ה1 לקורינתים 12:4-7,11. מהי מהות דברי שאל בקטע זה?

בעוד שכל היבטי פרי הרוח מתוכננים על ידי אלוהים כך שיהיו גלויים בחיי המאמינים, לא לא כל המאמינים מקבלים את אותן המתנות. אין חוק האומר כי כל אחד חייב במתנה אחת מסוימת, כגון דיבור בלשונות. להיפך, אלוהים מברך את מאמיניו במתנות שונות, כפי שהוא רואה לנכון. מתנות הרוח אינן ניתנות לשם הנאה ותהילה אישית שלנו. הן הוענקו כדי לקדם את המטרה של אלוהים – לשרת אחרים ולבנות את גופו של ישוע, הקהילה שלו. לכן, המתנות הרוחניות אינן שוות ערך ללא פרי הרוח. שימו לב לדבר מעניין, לעתים קרובות מאוד האהבה מופיעה בהקשר של מתנות רוחניות. מיד לאחר פרק 12 באגרת ה1 לקורינתים מגיעתיאור עליון של אהבה, בפרק 13. לאחר הקטע באפסים 3-11:4 מופיעה התייחסות לאדם אוהב, בפסוקים 15 ו-16. הפסוקים הבאים אחרי רומים 3-8:12, בו מוזכרות מתנות הרוח, מדברים על אהבה (ראה רומים 9-10:12).

המתנות, בעצם, הן מתנות חסד, כלומר, מתנות של אהבה. הן נובעות מאהבת אלוהים ומרצונו להגיע לכל בני האדם. ואנו חושפים את אהבתו כלפי האנושות על ידי אהבתינו כלפי הזולת. כנראה זו הסיבה לכך שאהבה היא המתנה הגדולה ביותר (ה1 לקורינתים 13:13).

מדוע אהבה תופסת מקום כה מרכזי בכל מה שאנו עושים כמאמינים? כיצד אהבה, במובן מסוים, מעצימה את העדות שלנו?

אלוהים – המעניק הריבון של מתנות הרוח

איננו מחליטים בעצמינו איזו מתנה נקבל. מתנות הרוח ביוונית- charismata ומשמעות המילה היא מתנות שניתנו בחסד על ידי אלוהים עצמו. איננו מרוויחים אותן על ידי מעמד, כבוד, חינוך או עשייה רוחנית שלנו. המתנות מוענקות לנו מתוך אהבה פשוטה כדי שנוכל למלא את המשימה שה' הטיל עלינו.

קראו אפסים 4:7. בדרך כלל אנו חושבים כי רוח הקודש הוא היחיד שמקנה את מתנות הרוח. אך שאל השליח מקשר גם את ישוע לקבלת המתנות. איזה חלק תופס ישוע בהליך זה?

שאל אומר כי חסדו של המשיח מבטיח את זכותנו לקבל מתנות. ואילו רוח הקודש, הוא זה שמפיץ אותן בין חברי הקהילה. מי שקיבל את ישוע המשיח כמושיע האישי שלו ומאמין בו, יהיה מצויד במתנות רוחניות המוענקות על ידי רוח הקודש "החלק לאיש כְּצוֹנו" (1ה לקורינתים 12:11). והענקת המתנות היא החלטתו הריבונית של אלוהים. יכולת מולדת של אדם איננה מתנה רוחנית. כלומר מתנות רוחניות הן לא כשרון טבעי שאדם עשוי לפתח על ידי למידה אינטנסיבית. אנשים לא מאמינים רבים התברכו בכשרונות כאלה. כידוע, כל דבר טוב ומושלם מגיע מאלוהים (יעקב 1:17). הוא החליט לצייד את המאמינים שלו במתנות מיוחדות כדי לברך את חייהם של מאמינים אחרים ולבנות את קהילתו. אלוהים יכול להשתמש גם כן בכשרון טבעי של אדם לאותה המטרה, אך בתנאי שאותו אדם מבין כי הכשרון הוא מאלוהים ומקדיש אותו בתפילה לצורך עבודת הקודש.

מה המסר ששאל רוצה להעביר לנו ב 1 לקורינתים 12:14-31? מדוע נקודת מבט מזוית כזו, חשובה כל כך להבנת אופן התפקוד של מתנות הרוח בקהילה?

רוח הקודש מעניק את המתנות על פי חוכמתו ורצונו. מאחר שהוא אוהב אותנו ויודע כיצד אנו יכולים לשרת אותו בצורה היעילה ביותר, איננו צריכים לקנא באחרים ובמתנות שלהם. קינאה במתנות של אחרים היא כפיות טובה כלפי האלוהים וקפוקו בחוכמתו.

אילו מתנות אלוהים העניק לחברי קהילתכם? מה ביכולתנו להסיק מהעובדה כי לאנשים שונים יש מתנות שונות?

מטרתן של מתנות הרוח

קראו רומים 8:3-12 ואפסים 4:8-12. מה המטרה במתנות הרוח שאלוהים מעניק לנו?

הכתובים מדגישים חד משמעית, שהמתנות הרוחניות ניתנו לנו לשם עבודת האל ושרות הזולת ואינן באות לספק את הסקרנות שלנו או להתגבר על השעמום שלנו. לעתים קרובות אנו מחשיבים את המתנות של רוח הקודש כאמצעי הממלא את צרכינו הרוחניים, או כחוויה המעצימה את היחסים שלנו עם האלוהים. כתוצאה מכך אנו מתמקדים יותר בעצמינו ולא באלוהים. כאשר אנו בוחנים את המתנות הרוחניות כדבר שהי' עומד במרכזו, אנו מבינים כי מתנות אלה משרתות מטרות אלוהיות מרובות: קידום האחדות בקהילה ובנייתה (אפסים 4:12-16), המשך תפקוד תקין של שירות הקהילה (אפסים 4:11,12) וכמובן הלל של אלוהינו (ה1 לפטרוס 4:10; ה1 לקורינתים 12,16:14).

זו הסיבה לכך שהמתנות לעולם לא ניתנות כדי לרצות אותנו, אלא מטרתן להבהיר לאחרים את האמת, להביא לעלייה רוחנית וללמידה של הקהילה כולה. זהו אסון כאשר המתנות של אלוהים מנוצלות לרעה כך שאנשים מסוימים מתבלטים באופן מופרז ומתרוממים מעל אחרים. ובמקום לטפח את תחושת האחדות, נוצר פיצול.

רוב הזמן אנו חושבים על מתנות רוחניות רק מבחינת היכולת והכשרון שאנו מקבלים. אמנם כשרונות אכן מעורבים במתנות הרוחניות, אך עלינו לזכור את העיקר, כי מתנה כזו או אחרת ניתנה לנו לשם ביצוע משימה או תפקיד מסוים בקהילה. שהרי כל תפקיד מצריך מיומנות מסוימת ורוח הקודש מגיע לעזרתנו ומעניק לנו את המתנה המתאימה. כך נוצר מגוון עשיר של תפקידים ושרותים שיחדיו מרכיבים קהילה מושלמת.

מדוע לדעתכם המטרה העיקרית של המתנות היא אחדות הקהילה? כיצד מאמינים יכולים לנצל את המתנות השונות כדי להגיע ליעד זה? מה ניתן לעשות כדי שמתנות שונות בקהילה יהוו ברכה ולא מקור לפירוד?

המתנה, אז והיום

קראו 1 לקורינתים 14:1 והשוו את הרשימות ב1 לקורינתים 11-12, 7-12; רומים 12:3-8; אפסוס 4:11,12; האם מתנות אלה ניתנו רק למאמינים עליהם או קוראים בברית החדשה? מדוע המתנות זמינות כיום?

ישנם מאמינים החושבים כי המתנות הרוחניות המוזכרות בברית החדשה מוגבלות לימי ישוע והשליחים. לטענתם, עם מותם של השליחים הראשונים, המתנות הרוחניות המיוחדות נעלמו מן הקהילה. הם מנמקים את השקפתם זו במילים מתוך ה1 לקורינתים 13:10, היכן ששאל השליח אומר כי בבוא המושלם יבוטל החלקי. ובכן, יגיע זמן בו המתנות תיפסקנה. אך זה יקרה רק כאשר המושלם יגיע, כלומר, כאשר נראה פנים אל פנים את ישוע מגיע שוב. כתבי הקודש מספרים לנו כי המתנות הרוחניות ניתנות בשביל לבנות את הקהילה (ה1 לקורינתים 12:28). שאול נזף במאמינים "רדפו... והשתדלו להשיג מתנות הרוח" (ה1 לקורינתים 14:1). בהעדר כל הוכחה כתובה שאלוהים ביטל אותן, עלינו להניח כי הוא מתכוון להשאיר את המתנות בהישג יד עד שהקהילה תשלים את משימתה, והמשיח יחזור. כל עוד הקהילה מכינה את העולם עבור ביאתו השנייה של המשיח, ה' לא יעזוב את חברי הקהילה ללא עזרה בביצוע משימתם.

יש לזכור כי מתנות אלה אינן משמשות תחליף לכתבי הקודש, אלא הן מהוות התגשמות של הבטחה מקראית והיא לצייד את המאמינים בכלים לצורך בניית הקהילה והכנת העולם לחזרת המשיח.

קראו אפסוס 13-11:4. שימו לב במיוחד לנאמר בפס' 13: "עד כִּי יִגִּיעַ פְּלִנוֹ לְאַחֲדוֹת הָאֱמוּנָה וְדַעַת בְּן־הָאֱלֹהִים פְּאִישׁ אֶחָד שֶׁלֶם לְשִׁעוֹר קִזְמַת מְלוֹא הַמְּשִׁיחַ". מה זה אומר לנו על הצורך העכשוי בקהילה למתנות הרוח?

רוח הקודש ומתנת ההבחנה

קראו 1 לקוריתים 12:10, 29:14 ו1 ליוחנן 3-1:4. מדוע למתנת ההבחנה יש חשיבות כה

רבה?

אמנם לקהילה יש מתנות רוחניות אמיתיות, כתבי הקודש מזהירים אותנו לא להאמין לכל רוח, אלא לבחון את התאמתה לכתוב, את העקביות שלה, והאם היא מרוממת את ישוע כאדונינו. יש צורך להבחין בין רוחות, מכיוון שלא כל המתיימר לבוא מאלוהים הוא באמת מאלוהים. אנו מזהירים, מאחר כי ישנם כוחות אפלים המבקשים להטעות את הקהילה, וכי יש גירסאות שטניות של מתנות רוח המקוריות, כגון תורת שווא, נבואת שקר, חזיונות שקריים, דוברי לשונות מזויפים, כוחות ריפוי נסתרים, אותות ומופתי שווא, וכולי.

חלק מהאנשים המאמינים בקיום מתנות רוחניות בימינו שמים דגש מיוחד על חלק מהמתנות הרוחניות ונותנים חשיבות לא מוצדקת לנוכחות של אותות ומופתיים מיוחדים. מעניין כי ב1 לקוריתים 12:10, שאול מונה את מתנת ההבחנה מיד לאחר שהזכיר את מתנת עשיית הניסים ומתנת הנבואה, ולפני מתנת הלשונות.

על מנת לשמר בקהילה רוח של אמת ואחדות, וכדי להגן על חבריה מהליכה אחר נביאי שקר או להיות מושפעים על ידי אותות ומופתי שווא, אלוהים נותן לקהילה את מתנת ההבחנה. ביצוע הערכה נאותה מצריך בשלות רוחנית, ידע, נאמנות לדבר אלוהים, אמונה ומעשים שהינם בהתאם לכך. הבסיס לכל ההבחנה הוא דבר אלוהים. רק באמצעות השוואה לכתבי הקודש נוכל לדעת בוודאות האם מה שאנו שומעים או רואים הינו באמת מאלוהים.

”אדם המעמיד במבחן את עבודת הניסים ימצא כי שטן יכול, באמצעות מקסמי שוא ורמאות לסוגיהן, לבצע מופתים הנראים כניסים אמיתיים... הבה לא נאפשר שהימים יעברו והזדמנויות יקרות של דרישת ה' בכל הלב, הנפש והנשמה יתפספסו. אחרת, אנו עשויים למצוא את עצמינו מאמינים לניסים ונפלאות שיחולל השטן באחרית הימים. דברים מוזרים רבים יתרחשו, אך אנו חייבים לחשוב אותם כהטעיות של אבי השקר... אנשים תחת השפעת רוחות רעות יחוללו ניסים” (אלן ג' וייט. Selected Messages, vol. 2, pp. 52, 53).

נקודות למחשבה

קראו את ספרה של אלן ג' וייט, העימות הגדול עמ' 511-517, 593-602. ישנם השואלים "מדוע איננו רואים את אותו סוג של נסים, כגון נסי ריפוי, היום, כפי שנראו בימי המקרא?" ראשית, אנו אכן שומעים סיפורים על ניסים בימינו ואין ספק כי כמה וכמה אנשים היו עדים לכך ממקור ראשון. שנית, כאשר קוראים בכתבי הקודש, יכול להיווצר רושם כי ניסים קרו תמיד וכל הזמן. אך אנו מקבלים רושם כזה מפני שרוח הקודש נתנה השראה למחברים לכתוב על אירועים שהיו מכריעים בגיבוש הקהילה הראשונה, ואירועים אלה לעתים תכופות כללו נסים. אנו מדמיינים כיצד הארועים של פעם חוזרים ומתרחשים באותו אופן כיום: אנשים לומדים את דבר אלוהים ולאחר מכן מגיבים לעבודת רוח הקודש. אלן ג' וייט כתבה: "הדרך שבה ישוע פעל הייתה לשאת את דבר האל, ולהקל בסבל על ידי עבודה מופלאה של ריפוי. אבל ניתנה לי הוראה כי כעת איננו יכולים לעבוד בדרך זו, מהסיבה ששטן יפעיל את כוחו על ידי ניסים. היום, עבד אלוהים אינו יכול לפעול באמצעות נסים, מאחר כי מקרי ריפוי מזויפים, בטענה שהם ממוצא אלוהי, יקבלו חיזוק מכך. מסיבה זו ה' פיתח דרך שבה בני עמו ימשיכו בריפוי פיזי בשילוב הוראת דברו. יש להקים בתי מרפא, ולהעסיק במוסדות אלו עובדים אשר ישאו קדימה עבודה רפואית אמתית בשליחות הבשורה. כך, אלו הבאים אל בתי המרפא לטיפול יהיו תחת השפעה והגנה אלוהית" (אלן ג' וייט, Selected Messages, book 2, p. 54).

שאלות לדיון:

1. מה ההבדל בין פרי הרוח ומתנות הרוח?
 2. כיצד ההבנה כי המתנות ניתנות לנו על ידי אלוהים אוהב וחכם, יכולה לעזור לנו להעריך את המתנות השונות בקהלתינו?
 3. מדוע ריפוי נפלא וניסים עצמם אינם מדריך בטוח מספיק לקביעת האמת? במה אנו זקוקים בנוסף להם?
 4. "כִּי עַל־פִּי הַחֶסֶד הִנָּתַן לִי אִמְרָא אֲנִי לְכָל־אִישׁ בְּכֶם לְבַלְתִּי רוּחַ לְבָבוֹ לְמַעַלָּה מִן־הָרְאוּי כִּי אִם־יְהִי צְנוּעַ בְּמַחְשְׁבוֹתָיו כְּמַדַּת הָאֱמוּנָה אֲשֶׁר־חָלַק לוֹ הָאֱלֹהִים" (רומים 12: 3).
- מהי ההוכחה המכריעה שניתנת לנו כאן? עד כמה "למעלה" אנו צריכים לחשוב על עצמנו?